

ČASOPIS S PODOBAMI ZA SLOVENSKO MLADINO.

Štev. 4.

V Ljubljani, 1. aprila 1892.

Leto XXII.

Štirinajst pomočnikov v sili.

I.

Okoličko koliko morn trpeti nadlog
Vsak človek na zemlji, usmili se Bog!
Uboštvo tū gleda iz oken, iz strēhe,
Tam vlada bolezen, mori brez utēhe.
Tū žalost izvablja pregrenke solzē,
Tam polnita kēs in obupnost sreē.
Saj skoro ni tedna, saj skoro ni dnēva,
Da ktera bi k nam ne potrkala rēva.

Preslabe, nezmožne so naše moēi,
Pomoēi, tolažbe si vsakdo želi,
In Bog nam izbrāl je zvestē pomočnike,
Po njih nam dobrote skazuje velike.
Bog štirinajst zvestih nam vāruhov dāl,
Da človek pri njih bi zavētja iskāl
Pomagali bodo v vsakterej nam sili,
Če vredno jih bomo in vneto prosili.

Zmir bomo častili in klicali vas
Svetniki mogoēni, nebeščanov kras!
Muēenci in škofje in čiste device
Sreē tolažite, vjasnite nam lice!
Če duša je bolna, če bolno telō
V pomoē nam hitite z nebeško moējō!
Rokē nam podajte, da gremo za vami,
V življenji in smrti vi čujte nad nami!

II.

I.

Bil sveti Jurij je vojak,
Za sveto vero vnet junák.
Ko mi prepevamo Ti slavo
Oživljaj Ti nam vero pravo!

II.

Na ramah Jezusa držiš,
Čez vodo Krištof ž njim hitiš.
Ti váruj vsake nas nezgóde,
Ki nam preti od vihre, vóde.

III.

Erazem je v prognanstvu bil,
Let sedem krokar ga redil.
Častijo Te sirote, vdove,
Ker Ti jim lajšaš bridke dnove.

IV.

Odsekali so mu glavó,
A on jo nesel je z rokó.
Svet' Dijonizij nas varuje
Ter um in pamet razsvetljuje.

V.

Sam oče Barbaro moril
Bogá ljubečo iz vseh sil.
Častimo Te v življenji vedno,
Da uro prideš k nam poslednjo.

VI.

Svet' Blaž vzel mater v radóst
Iz grla sinku ribjo kóst.
Če v vratu čutiš kdaj bolésti,
Pomore on, podpornik zvésti.

VII.

Pantáleon, naš priprošnják,
Ozdravil dečku kačji pik.
Ti váruj hudih nas napádov
Vsakoréšnih zlobnih kač in gádov!

VIII.

Ker vere ni tajiti htél,
Bil vržen Vid je v kotel vrél,
Kmet ujemu priporoča sétev,
Za dobro njega hvali žétev.

IX.

Ahacij bil dežele ščit,
Neustrašen, blag in plemenít;
Ko iščejo rudarji rude,
Nevarnosti jih brani hude.

X.

V puščavi Tilen mré za svét,
Košute mleko mu je jéd.
On kmetu váruh je živíne,
Če kuga kdaj med njo se vríne."

XI.

Svetnico na koló pripnó,
Raznese strela jim koló.
Skušnjav nas Katarina brani
In v božjej milosti ohrani!

XII.

Tlačanom stiskaním krepák
Podpornik bil je Cirijáak.
Ti váruj tudi zdaj trpíne,
Od njih odgánjaj bolečíne!

XIII.

Jelena s križem mej rogmí
Evstahij vzrè, se spokorí.
On lovce váruje povsodí
Ter jih po pravih potih vodí.

XIV.

Marjeto v ječi skušal vrag,
Prekriža se, beží čez prag;
Še nam Marjeta zdaj pomága,
Da lóže zmóremo sovrága.

Marija, híti nam v pomoč,
Ko stiske nas obdaja noč!
Ti prva nam si pomočnica,
Pri svojem Sinu priprošnjíca.

Fr. Krck.

